

ΟΡΙΣΜΟΣ: Έστω $f: U \rightarrow \mathbb{R}$, $U \subset \mathbb{R}^n$ ανοιχτό

$x \in U$ και $v \in \mathbb{R}^n$ με $\|v\|=1$. Το όριο

$$D_v f(x) := \frac{\partial f}{\partial v}(x) := \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x+hv) - f(x)}{h}$$

λεγεται παράγωγος κατά κατεύθυνση v της f στο σημείο x

ΘΕΩΡΗΜΑ: Έστω $f: U \rightarrow \mathbb{R}$, $U \subset \mathbb{R}^n$ ανοιχτό, $x \in U$, $v \in \mathbb{R}^n$

$\|v\|=1$ και f διαφορίσιμη στο $x \in U \Rightarrow$

$$\Rightarrow \exists \frac{\partial f}{\partial v}(x) = \nabla f(x) \cdot v$$

ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Το U ανοιχτό $x \in U$, $(\exists \varepsilon > 0) B(x, \varepsilon) \subseteq U \Rightarrow$

$\Rightarrow \forall h \in (-\varepsilon, \varepsilon) : x + hv \in B(x, \varepsilon) \subseteq U$

$$\|x + hv - x\| < \varepsilon \Leftrightarrow \|hv\| < \varepsilon \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow |h| \cdot \|v\| < \varepsilon \Leftrightarrow |h| < \varepsilon \Leftrightarrow h \in (-\varepsilon, \varepsilon)$$

Με αυτή τη σκέψη έχουμε $\frac{\partial f}{\partial v}(\bar{x}) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x+hv) - f(x)}{h} =$
 $= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(\varphi(h)) - f(\varphi(0))}{h} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{(f \circ \varphi)(h) - (f \circ \varphi)(0)}{h} = (f \circ \varphi)'(0)$
 $= D(f(\varphi(0))) = Df(\varphi(0)) \cdot D\varphi(0).$

Η φ στο 0 διαφορίσιμη:

$$D\varphi(0) = \varphi'(0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{x+hv - x}{h} = v \Rightarrow \varphi'(0) = v = D\varphi(0)$$

(να προσεχθεί ου $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{\varphi(h) - \varphi(0) - vh}{|h|} = 0 = D\varphi(0)$)
 δηλ $D\varphi(0) = v$

συμπέρασμα με τον ορισμό παραγωγίου δια $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$
 εδω $n=1$ και για (κανόνες Αλγεβρας)

$$D(f(\varphi(0))) = Df(\varphi(0)) \cdot D\varphi(0) = \nabla f(x) \cdot v$$

Παρατήρηση

Προοίμιο: Λίγα λόγια για καμπύλες στον \mathbb{R}^n

ορισμός: Μια σκέψη $\gamma: I \rightarrow \mathbb{R}^n$, όπου $I \subset \mathbb{R}$ ανοικτό

διάστημα $I = (a, b)$, όπου είναι συνεχώς ομαλοποιείται

παρακερτοική καμπύλη στον \mathbb{R}^n . Έχουμε, δηλ. $t \mapsto \gamma(t) =$

$$\gamma(t) = \begin{pmatrix} \gamma_1(t) \\ \vdots \\ \gamma_n(t) \end{pmatrix} \text{ με } \|\gamma(t_n) - \gamma(t)\| \rightarrow 0 \text{ ως } t_n \rightarrow t$$

πχ

$$\gamma(t) = (\cos t, \sin t) \in \mathbb{R}^2, t \in \mathbb{R}$$

Η εικόνα $\gamma(I) \subset \mathbb{R}^n$ ονομάζεται καμπύλη στο \mathbb{R}^n

Αντίστροφα ένα υποσύνολο $U \subset \mathbb{R}^2$ ονομάζεται

καμπύλη εάν $\exists I \subset \mathbb{R}$ και $\gamma \in C(I)$ με $G(I) = U$

δηλ. αν υπάρχει συνεχώς ανοικτόν από ένα $I \subset \mathbb{R}$ ανοικτό

στο \mathbb{R}^n , $\gamma: I \rightarrow \mathbb{R}^n$ με $\gamma(I) = U$

Η πιο πάνω απεικόνιση $\gamma: I \rightarrow \mathbb{R}^n$ με $\gamma(I) = U$ ονομάζεται
 παρακερτονομία της (καμπύλης) $U \subset \mathbb{R}^n$ και δεν είναι

μοναδική πχ η $\tilde{\gamma}(t) = (\cos(\alpha t), \sin(\alpha t)), t \in \mathbb{R}$ α ≠ 0

$$\text{δίνει } \tilde{\gamma}(\mathbb{R}) = U = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 = \gamma(\mathbb{R}) \mid x^2 + y^2 = 1\}$$

